

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE
CONSTANȚA
SERVICIUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII
B-dul Tomis Nr.51 Tel.-Fax 0241/70.80.83, E-mail:contestații@finante-ct.ro

DECIZIA nr. 12 /31.01.2005

Privind soluționarea contestației formulate de
SC. S.A.

Înregistrată la DGFP Constanța sub nr..

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul DGFP Constanța a fost sesizat de către Serviciul Administrare Contribuabili Mari prin adresa nr. 01.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța sub nr. .01.2005, cu privire la contestația depusă de SC S.A., cu sediul în localitatea Basarabi, str.Calea nr CUI ..

Obiectul contestației îl reprezintă accesoriile în sumă de lei constând în dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, stabilite prin:
-Titlul de creanță nr. 12.2004 privind Deciziile nr. /2003/ din aceeași dată.

Acste accesoriile sunt aferente obligațiilor fiscale restante privind contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.176 din Codul de procedura fiscală, republicat.

Astfel, deciziile contestate au fost emise în data de 09.12.2004 și au fost transmise prin poștă cu confirmare de primire în data de 14.12.2004, iar contestația a fost expediată poștal în data de 13.01.2005, conform stampilei de pe plicul de corespondență anexat la dosar.

Constatându-se că în spate sunt întrunite condițiile privind procedura de soluționare a contestației, prevăzute de art.174-176,178(1) pct.b din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul

DGFP Constanța este competent să analizeze pe fond dosarul cauzei și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la S.A.F.-Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului, sub nr. 01.2005, iar la DGFP Constanța sub nr. 01.2005, SC S.A. formulează contestație, în temeiul art.174 din O.G. nr.92/2003 republicată, împotriva Titlurilor de creanță fiscală nr. 12.2004 respectiv, Deciziile nr. 2003/ plată accesoriei în sumă de referitoare la obligațiile de lei, pentru următoarele considerente:

1) Deciziile de impunere referitoare la obligațiile de plată accesoriei, au fost emise cu incălcarea dispozițiilor privind condițiile de formă stabilite de art.84, corroborat cu art.42 alin.2 din O.G. nr.92/2003 republicată, pentru faptul că obligațiile de plată fiscale pentru care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere **nu sunt certe**, întrucât sumele care reprezintă baza de calcul a accesoriilor nu a fost individualizată prin elemente referitoare la perioada la care se raportează obligațiile restante, documentul prin care s-au individualizat, incălcându-se astfel dispozițiile obligatorii referitoare la forma și conținutul actului fiscal.

2) Cuantumul obligațiilor fiscale accesoriei calculate de organul fiscal este mai mare decât cel real pentru faptul că nu au fost avute în vedere plățile parțiale efectuate în contul obligației fiscale.

3) Organul fiscal nu a ținut seama că o mare parte din sumele care reprezintă baza de calcul a accesoriilor cad sub incidenta art.1 din Legea nr.190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii, fiind scutite de la plată, caz în care Titlurile de creanță sunt în situația de a nu mai avea obiect pentru faptul că, sumele înscrise ori nu mai există, ori cuantumul acestora s-a micșorat

Considerând că nu datorează sumele stabilite prin cele trei decizii contestate, petenta solicită anularea acestor titluri de creanță.

II. Prin deciziile nr. 2003/ înregistrate sub nr. 12.2004, reprezentanții Serviciului Administrare Contribuabili Mari din cadrul S.A.F.-A.M.A.V.S. Constanța au calculat obligații de plată accesoriei aferente obligațiilor fiscale reprezentând contribuția pentru asigurări de șomaj datorată de angajator din anul curent și din anul precedent, neachitate la termenul scadent.

Perioada pentru care s-au calculat accesoriile este următoarea:

- dobânzi aferente contribuției de asigurări de șomaj datorată de angajator, 31.07.2004-30.09.2004;
- dobânzi aferente contribuției pentru asigurări de șomaj datorată de angajator, 24.05.2004-30.09.2004;
- penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări de șomaj datorată de angajator, 24.05.2004-30.09.2004.

Obligațiile de plată, pentru care s-au calculat accesoriile, sunt cele restante la data de 31.12.2003 și declarate de contribuabil prin Declarația inventar înregistrată la organul fiscal sub nr. 02.2004, precum și obligațiile curente din anul 2004, conform Avizului de urmărire nr. 08.2004, înregistrat la contribuabil sub nr. 07.2004.

Calculul accesoriilor a fost efectuat în temeiul art.85 lit.c) și al art.114 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură, republicată, aşa cum invocă organul fiscal.

Cuantumul total al accesoriilor calculate prin actele contestate se ridică la suma de lei, din care lei reprezintă dobânzi, iar lei penalități de întârziere.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă deciziile contestate îndeplinesc condițiile de act administrativ fiscal.

În fapt, prin Titlurile de creață înregistrate sub nr. 12.2004, organul fiscal a transmis contribuabilului decizile referitoare la obligațiile de plată accesori, aferente contribuției pentru asigurări de somaj datorată de angajator, după cum urmează:

-obligație restantă la data de 31.12.2003, conform declarației inventar întocmită și depusă de contestatoare la organul fiscal sub nr. 02.2004;

-obiigații aferente anului curent conform Avizului de urmărire nr. 08.2004, înregistrat la societate sub nr. 07.2004.

În drept, referitor la conținutul și motivarea actului administrativ fiscal, la art.42 din Codul de procedură fiscală se precizează:

" (2) actul fiscal cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis și data la care își produce efectele ;
- c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei imputernicite de contribuabil, după caz;
- d) obiectul actului administrativ fiscal
- e) motivele de fapt
- f) temeiul de drept
- g) numele și semnătura persoanelor imputernicite a organului fiscal, potrivit legii
- h) stampila organului fiscal emitent
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația ;
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului."

Conform prevederilor art.45 din același act normativ :

"lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal [...], atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu."

Față de prevederile legale mai sus menționate, nerespectarea condițiilor obligatorii de conținut la emiterea actelor administrative, precizate la art.45, atrage nulitatea actelor respective.

În spătă, se reține că prin cererea formulată, SC SA, contestă Titlurile de creantă înregistrate sub nr. .12.2004 emise de organul fiscal, prin care au fost calculate obligații de plată accesoriei aferente contribuției pentru asigurări de șomaj datorată de angajator în anul curent precum și în anul precedent. În contestație petenta susține că deciziile de impunere referitoare la obligațiile de plată accesoriei au fost emise cu încălcarea dispozițiilor legale privind condițiile de formă stabilite de art.84 și art.42 alin.2 din Codul de procedură fiscală, în sensul că, baza de calcul a accesoriilor nu a fost individualizată și nu cuprinde elemente obligatorii care să certifice quantumul exact al obligațiilor bugetare restante.

Din analiza documentelor existente la dosar și având în vedere cele susținute de petentă, se constată următoarele:

- prin decizia nr. /2003/, organul fiscal a calculat obligații fiscale accesoriei, în spătă dobânzi, pentru perioada 31.07.2004 - 30.09.2004, aferente contribuției pentru asigurări de șomaj datorată de angajator restantă la data de 31.12.2003, aşa cum rezultă

din conținutul Declarației inventar întocmită de societate și înregistrată la organul fiscal sub nr. 02.2004; - prin deciziile nr. /2003/, organul fiscal a calculat obligații fiscale accesorii, în speță dobânzi și penalități de întârziere, pentru perioada 24.05.2004-30.09.2004, aferente obligațiilor restante reprezentând contribuția pentru asigurări de șomaj datorată de angajator, conform avizului de urmărire înregistrat la societate sub nr. 07.2004 și la organul fiscal sub nr. 08.2004.

Astfel, față de cele prezentate se reține că organul fiscal a indicat și a individualizat baza de calcul pentru care a calculat obligații fiscale accesorii, aceasta fiind chiar suma declarată de contribuabil prin declarația inventar nr. 02.2004, precum și suma din avizul nr. 08.2004, înregistrat la societate sub nr. 07.2004.

În concluzie, rezultă că susținerea petentei cu privire la nerespectarea condițiilor de formă prevăzute la art.42 alin.2 din Codul de procedură fiscală nu este întemeiată legal.

Prin cererea formulată petenta susține că, organul fiscal nu a ținut cont de plățile parțiale efectuate în contul obligațiilor fiscale pentru care s-au calculat accesorii. Deși afirmă acest lucru, petenta nu probează cu documente justificative și precizează concret care sunt plățile la care face referire în contestație.

Contrag celor susținute de petentă, din analiza datelor inscrise în fișa analitică a plătitorului editată de organul fiscal în data de 30.09.2004, se constată că suma individualizată ca bază de calcul pentru stabilirea accesoriilor în deciziile contestate a fost corect stabilită, luându-se în calcul toate sumele virate de către societate.

Prin urmare, față de cele prezentate, se reține că susținerea petentei este nefondată, drept pentru care cererea urmează a se respinge ca neîntemeiată legal.

Referitor la susținerea petentei potrivit căreia, o mare parte din sumele care reprezintă baza de calcul asupra căreia s-au calculat accesoriile, intră sub incidența art.1 din Legea nr.190/2004, privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților din domeniul agriculturii.

În drept, potrivit dispozițiilor art.1, alin.1, lit.a) și b) din Legea nr.190/26.05.2004, precizează că:

"Societățile comerciale ce dețin în administrare terenuri [...], privatizate sau în curs de privatizare la data intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de următoarele facilități:

- a) scutirea de la plata obligațiilor bugetare restante la data de 30 ale lunii în care s-a semnat contractul de privatizare, reprezentând: impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare, precum și cele datorate fondurilor speciale;
- c) scutirea de la plata majorărilor de întârziere și a penalităților de orice fel aferente obligațiilor bugetare restante la data la care s-a semnat contractul de privatizare."

La art.3 din același act normativ, sunt menționate obligațiile bugetare care pot beneficia de aceste facilități respectiv,

"Nivelul obligațiilor bugetare pentru care se acordă facilitățile prevăzute la art.1 și 2 este cel prevăzut în certificatele de obligații bugetare prin care se atestă quantumul sumei care face obiectul înlesnirilor la plată."

Se reține astfel că obligațiile de plată care intră sub incidenta prevederilor art.1 și 2 din Legea nr.190/2004, sunt cele cuprinse în certificatul de obligații fiscale.

Potrivit dispozițiilor art.XXI, pct.5 din O.G. nr.94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, referitor la art.5 alin.1 din Legea nr.190/2004, se precizează:

"Sumele ce fac obiectul înlesnirilor la plată reglementate de art.1 alin.1 lit.a), b) și c) și art.4 sunt stabilite în certificatele de obligații bugetare eliberate conform prevederilor legale în vigoare, la cererea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Domeniilor Statului, pe baza actelor de control, de către organele de competente ale Ministerului Finanțelor publice[...]".

În baza acestor dispoziții legale, se reține că sumele ce cad sub incidenta înlesnirilor la plată sunt cele cuprinse în certificatele de obligații bugetare eliberate la solicitarea Agenției Domeniilor Statului. Din cuprinsul contestației nu rezultă că petenta se află în posesia certificatului de obligații fiscale care să ateste quantumul sumelor ce pot beneficia de înlesnire la plată, în temeiul dispozițiilor Legii nr.190/2004.

În aceste condiții, deoarece contestatară nu probează că îndeplinește cerințele legale aplicabile în spătă, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate în conținutul prezentei decizii și în temeiul prevederilor 179 și 185(1) din OG nr. 92/24.12.2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, se

D E C I D E:

Respingerea ca neîntemeiată legal și nesustinută cu documente a contestației formulate de S.C. S.A. împotriva Titlurilor de creanță nr. 12.2004, emise de Serviciul Administrare Contribuiali Mari, pentru suma totală de lei, reprezentând:

- dobânzi	lei
- penalități de întîrziere	lei.

Definitivă în sistemul căilor administrative de atac, prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în conformitate cu prevederile art.187(2) din O.G. nr.92/2003, republicată, în termen de 30 de zile de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI

SEF SERVICIU,
SOLUTIONARE CONTESTAȚII
CRÂNGUȘ EMILIA

D.G./4 EX.
31.01.2005

Avg

